

Sygnatura akt VIII C 1169/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 sierpnia 2022 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi - Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Asesor sądowy Justyna Stelmach

Protokolant: stażysta Justyna Osiewała-Wawrowska

po rozpoznaniu w dniu 2 sierpnia 2022 w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.264,41 zł (jeden tysiąc dwieście sześćdziesiąt cztery złote czterdzieści jeden groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 8 września 2020 roku do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie;
3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 883,59 (osiemset osiemdziesiąt trzy złote pięćdziesiąt dziewięć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od tej kwoty od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty;
4. zwraca ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi na rzecz pozwanego kwotę 189,30 zł (sto osiemdziesiąt dziewięć złotych trzydzieści groszy) tytułem zwrotu części niewykorzystanej zaliczki.

Sygn. akt VIII C 1169/20

UZASADNIENIE

W dniu 1 grudnia 2020 roku powód (...) Sp. z o.o. w Z., reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, wytoczył przeciwko (...) S.A. w W. powództwo o zapłatę kwoty 1.807,33 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 8 września 2020 do dnia zapłaty, ponadto wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pełnomocnik wskazał, iż w ramach prowadzonej działalności powód, będący autoryzowanym serwisem naprawczym marki R. i D., dokonał naprawy pojazdu marki R. uszkodzonego w wyniku zdarzenia drogowego, za które na mocy umowy AC odpowiedzialność przyjął pozwany. Z tytułu przeprowadzonej naprawy powód wystawił fakturę, w zakresie której pozwany uznał wszystkie wymienione w nich czynności, obniżył jednak stawkę za rbg, zakwestionował współczynnik odchylenia na materiałach lakierniczych oraz dokonał innych korekt, co jest sprzeczne z rekomendacją Ogólnopolskiej Motoryzacyjnej Rady (...). Pełnomocnik podniósł ponadto, że powód nabył wierzycelności względem pozwanego w drodze umowy cesji.

(pozew k. 5-8)

W odpowiedzi na pozew pozwany, reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu pełnomocnik wyjaśnił, że wypłacona

przez pozwanego w toku likwidacji szkody kwota 9.552,72 zł była wystarczająca do naprawy pojazdu. Wskazał, że kosztorys powoda został zweryfikowany w zakresie stawki za rbg, kosztów lakierowania oraz zakresu czynności niezwiązanych z naprawą, tj. mycia pojazdu, obsługi szkody, utylizacji materiałów, jazdy próbnej, koszty te były bowiem zawyżone. Podniósł, że zgodnie z § 17 ust. 3 OWU odszkodowanie wylicza się z zastosowaniem średniej stawki za rbg stosowanej przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu wykonującego naprawę, działające na terenie miejsca naprawy pojazdu, co skutkowało obniżeniem tej stawki z 200 zł netto do 145 zł netto, a także, że naliczone przez powoda dodatkowe koszty są sprzeczne z technologią naprawy, metodyką systemów eksperckich oraz realiami rynkowymi.

(odpowiedź na pozew k. 65-67v.)

W toku procesu stanowiska stron nie uległy zmianie.

(protokół rozprawy k. 153)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód jest autoryzowanym serwisem naprawczym samochodów marki R. i D.. W ramach wykonywanych napraw pojazdów powód stosuje jedynie lakiery marki p. (...) oraz (...), nie stosuje natomiast produktów firmy (...)/N..

(wyciąg z kontraktu handlowego k. 39, wyciąg z umowy współpracy k. 40, oświadczenie k. 41, okoliczności bezsporne)

W ramach prowadzonej działalności powód podjął się naprawy samochodu marki R. (...) o nr rej. (...), uszkodzonego w wyniku zdarzenia drogowego z dnia

12 sierpnia 2020 roku. Szkada była likwidowana z ubezpieczenia AC poszkodowanych – współwłaścicieli przedmiotowego pojazdu, przy czym w polisie wybrano wariant serwisowy.

W dniu 12 sierpnia 2020 roku powód nabył od poszkodowanych wierzytelność przysługującą im względem pozwanego z tytułu odszkodowania z polisy ubezpieczeniowej, nr szkody (...). W umowie cesji wskazano, że kwota wierzytelności została wyliczona wg kosztorysu naprawy w systemie A., stosowane stawki 200/200.

W związku z wykonaną naprawą powód wystawił w dniu 24 sierpnia 2020 roku fakturę VAT nr (...) na kwotę 11.360,05 zł z terminem płatności do dnia 7 września 2020 roku. Podstawę wystawienia faktury stanowiła sporządzona przez powoda kalkulacja naprawy.

Decyzją z dnia 21 sierpnia 2020 roku wydaną w postępowaniu likwidacyjnym nr (...) (z polisy AC) ubezpieczyciel poinformował o przyznaniu odszkodowania w wysokości 3.617,29 zł, a w dniu 28 sierpnia 2020 roku wypłacił dodatkowo kwotę 5.935,43 zł.

W wiadomości email z dnia 8 września 2020 roku powód wezwał pozwanego do dopłaty w terminie 3 dni kwoty 1.807,33 zł tytułem brakującej części wynagrodzenia z tytułu wykonania naprawy blacharsko-lakierniczej pojazdu marki R..

(faktura k. 12-13, wydruk wiadomości email k. 14, zlecenie naprawy k. 15, upoważnienie k. 16, k. 17, umowa cesji k. 20, k. 21, kalkulacja naprawy k. 24-27, polisa AC k. 28-30, wydruk dotyczący lakieru k. 31, potwierdzenie transakcji k. 32, k. 33, k. 34, k. 35, z akt szkody: decyzja z dnia 21.08.2020; okoliczności bezsporne)

Zgodnie z Komunikatem nr 1 Ogólnopolskiej Motoryzacyjnej Rady (...) z dnia 12 czerwca 2018 roku, odpowiednie przygotowanie pojazdu do procesu naprawy poprzez umycie jego karoserii jest bardzo istotną czynnością, pozwala bowiem na ocenę stanu nadwozia pod kątem bezspornego określenia obszaru uszkodzeń. Wytyczne eksperckich firm certyfikujących jakość i standard napraw jednoznacznie nakazują, że samochód przed rozpoczęciem prac musi być czysty. Jednocześnie pełna ocena jakości wykonanej pracy przez serwis i klienta możliwa jest wyłącznie po myciu pojazdu. Stosownie do rekomendacji nr 3 każdorazowo przed rozpoczęciem naprawy powypadkowej

należy poddać samochód procesowi mycia zewnętrznego w czasie 0,3 rbg, natomiast przed zakończeniem naprawy samochodu konieczne jest umycie karoserii i odkurzenie wnętrza pojazdu w czasie 0,5 rbg. W komunikacie, w ramach rekomendacji nr 4, przyjęto ponadto, że w przypadku, gdy serwis wykonuje czynności związane z przyjęciem szkody oraz jej procedowaniem należy naliczyć koszt tych czynności rozliczany ryczałtem w wysokości 2 rbg.

(Komunikat nr 1 Ogólnopolskiej Motoryzacyjnej Rady (...) z dnia 12 czerwca 2018 roku k. 42-46)

Zgodnie z § 17 ust. 1, ust. 3-4 OWU Komunikacyjnych (...), w przypadku wariantu serwisowego koszty naprawy pojazdu ustalane są na podstawie cen części oryginalnych. Wysokość odszkodowania ustala się z uwzględnieniem sposobu naprawy pojazdu w wybranym przez ubezpieczonego warsztacie wykonującym naprawę oraz w oparciu o zasady zawarte w systemie A., E. lub DAT, z zastosowaniem: 1) norm czasowych operacji naprawczych określonych przez producenta pojazdu, 2) stawki za robociznogodzinę ustalonej przez (...) w oparciu o średnie ceny usług stosowane przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu wykonującego naprawę, działające na terenie województwa, w którym znajduje się ten warsztat, 3) cen części zamiennych ustalonych stosownie do ust. 1 i ust. 2, 4) cen materiałów lakierniczych i normaliów zawartych w systemach A., E. lub DAT. (...) ustala odszkodowanie w w/w sposób pod warunkiem przedstawienia rachunków lub faktur VAT dotyczących robocizny, części zamiennych, materiałów lakierniczych i normaliów. W razie udokumentowania naprawy pojazdu rachunkami lub fakturami VAT, (...) weryfikuje koszty wynikające z tych rachunków lub faktur VAT pod kątem ich zgodności z zasadami określonymi w ust. 3.

(z akt szkody; OWU AC)

Koszt naprawy pojazdu marki R. (...) o nr rej. (...) wyliczony zgodnie z Ogólnymi Warunkami Ubezpieczeń Komunikacyjnych (...), uwzględniający zastosowanie w naprawie części oryginalnych, uzasadniony koszt dezynfekcji pojazdu (100 zł netto), współczynnik wartości materiałów lakierniczych +21% oraz koszt obsługi szkody, przy stawce za rbg na poziomie 193 zł netto, wyniósłby 10.817,13 zł brutto.

W październiku 2016 roku firma (...) (główny dostawca narzędzi do kalkulacji napraw samochodów dla m.in. A. i E.) wprowadziła do koszyka materiałów lakierniczych firmę (...) stosującą tańszą technologię renowacji lakierów S., pomimo, że w tym samym czasie ceny materiałów lakierniczych dostarczanych przez wszystkich wiodących dostawców lakierów (w tym P.) nie tylko nie zmalały, ale wręcz nieznacznie wzrosły. Od dnia 1 marca 2020 roku ostatnia z firm, która nie wprowadziła tańszego cennika – DAT, również dokonała zmian w tym zakresie. Jednocześnie wprowadziła ona możliwość wyboru czterech wartości materiałów lakierniczych, w tym E. P. z wartością wyznaczoną w oparciu o ceny materiałów klasy premium wiodących producentów materiałów lakierniczych i lakierów (produkty i technologie certyfikowane przez producentów i importerów pojazdów), który to wariant skutkuje wybraniem materiałów lakierniczych równych 121% wartości materiałów w systemie A. czy E.. Powód, jako firma stosująca w swoim serwisie produkty lakiernicze najwyższej klasy - firma (...) oraz I., tj. z zakresu E. P., był uprawniony zastosować współczynnik odchylenia na materiałach lakierniczych w wysokości 121%.

Koszt utylizacji odpadów jest normalnym następstwem prowadzonej działalności i winien być skalkulowany w stawce za rbg. Koszt jazdy próbnej wchodzi natomiast w zakres normalnego sprawdzenia pojazdu po naprawie, przy czym w przedmiotowym przypadku jazda próbna była zbędna. Brak było także podstaw do mycia pojazdu marki R. – wszystkie naprawiane elementy były lakierowane po zdemontowaniu z samochodu.

Na potrzeby dokonywanych oględzin powód musiał udostępnić stanowisko serwisowe, przygotować pojazd do oględzin (częściowo rozebrać), oddelegować jednego pracownika, a następnie sporządzić własny kosztorys naprawy (w specjalnie do tego zakupionym programie) oraz uzgodnić go z ubezpieczycielem, co wymagało od powoda posiadania odpowiedniego oprogramowania i przeszkolonych pracowników oraz czyni koszt obsługi szkody zasadnym.

Zarówno technologia naprawy opracowana przez producenta pojazdu, jak i systemy służące do profesjonalnej wyceny napraw (E., A., DAT) nie przewidują wielu operacji do wykonania konkretnej naprawy, co wymaga wprowadzenia ręcznych korekt przez podmiot dokonujący naprawy.

Średnia stawka za rbg stosowana w autoryzowanych serwisach w regionie (...) w sierpniu 2020 roku wynosiła 193 zł netto.

(pisemna opinia biegłego sądowego k. 88-96, pisemna uzupełniająca opinia biegłego sądowego k. 123-125)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których prawdziwości ani rzetelności ich sporządzenia nie kwestionowała żadna ze stron. Za podstawę ustaleń faktycznych przyjęto ponadto opinię biegłego sądowego J. S.. Oceniając opinię biegłego sądowego, Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania zawartych w jej treści wniosków, opinia ta była bowiem rzetelna, jasna, logiczna oraz w sposób wyczerpujący objaśniająca budzące wątpliwości kwestie. Opinia biegłego w pełni odnosiła się do zagadnień będących jej przedmiotem, wnioski biegłego nie budzą przy tym wątpliwości w świetle zasad wiedzy oraz doświadczenia życiowego. Jednocześnie opinia ta została sporządzona w sposób umożliwiający prześledzenie - z punktu widzenia zasad wiedzy, doświadczenia życiowego

i logicznego rozumowania - analizy przez biegłego zagadnień będących jej przedmiotem.

W opinii uzupełniającej biegły odniósł się do zarzutów sformułowanych przez stronę pozwaną.

Na rozprawie poprzedzającej wydanie wyroku Sąd pominął wniosek dowodowy strony pozwanej o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego sądowego, jako zbędny dla rozstrzygnięcia sprawy i zmierzający do przedłużenia postępowania. Przypomnienia wymaga, że opinia biegłego podlega, jak inne dowody, ocenie według art. 233 § 1 k.p.c., lecz co odróżnia ją pod tym względem, to szczególne dla tego dowodu kryteria oceny, które stanowią: poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania sformułowanego w niej stanowiska oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej ocen, a także zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej (postanowienie SN z dnia 7 października 2000 roku, I CKN 1170/98, OSNC 2001/4/64; wyrok SN z dnia 15 listopada 2002 roku, V CKN 1354/00, LEX). Podkreślenia wymaga przy tym, że jak jednolicie przyjmuje się w judykaturze, to od uznania sądu zależy czy w sprawie istnieją wątpliwości, których opinia biegłego nie wyjaśniła, co prowadzić powinno do powołania kolejnego biegłego. Konieczność taka zajdzie w przypadku, gdy sporządzona w sprawie opinia ze względu na swoje wady (niekompletność, niezupełność, sprzeczność) jest nieprzydatna dla ustalenia istotnych dla rozstrzygnięcia faktów. Potrzeba powołania kolejnego biegłego powinna być więc podyktowana okolicznościami sprawy, stosownie do treści art. 286 k.p.c., a nie wynikać z samego niezadowolenia strony z dotychczas złożonej opinii (por. m.in. wyrok SA w Białymstoku z dnia 16 września 2015 roku, I ACa 456/15, L.; wyrok SA w Katowicach z dnia 12 grudnia 2014 roku, I ACa 764/14, L.; wyrok SN z dnia 9 lipca 2014 roku, I UK 444/13, L.; wyrok SA w Łodzi z dnia 22 kwietnia 2014 roku, I ACa 1404/13, L.). Nie jest zatem uzasadniony wniosek strony

o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego, jeżeli w przekonaniu sądu opinia wyznaczonego biegłego jest na tyle kategoryczna i przekonująca, że wystarczająco wyjaśnia zagadnienia wymagające wiadomości specjalnych. (por. m.in. postanowienie SN z dnia

21 stycznia 2021 roku, (...) 49/21, L.; postanowienie SN z dnia 16 maja 2019 roku,

I UK 229/18, L.). Innymi słowy to sąd musi powziąć wątpliwości – czy to sam, czy na skutek stanowisk wyrażonych w toku postępowania przez strony – że dotychczasowa opinia nie została sporządzona w sposób prawidłowy. Jeżeli sąd takich wątpliwości nie ma – czyli uznaje wydaną opinię za w pełni wiarygodną i miarodajną – brak jest podstaw do dopuszczania dowodu z opinii innego biegłego. Na gruncie niniejszej sprawy wątpliwości takie nie zaistniały. Biegły precyzyjnie odpowiedział na wszystkie zadane mu pytania, szczegółowo odniósł się do zarzutów sformułowanych przez stronę pozwaną, a przyjęte w opinii stanowisko właściwie uzasadnił.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne w przeważającej części.

W myśl przepisu art. 805 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Przy ubezpieczeniu majątkowym świadczenie zakładu ubezpieczeń polega w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku (art. 805 § 2 k.c.).

W niniejszej sprawie bezspornym między stronami był fakt zaistnienia zdarzenia komunikacyjnego, w wyniku którego uszkodzony został samochód marki R. (...).

W dacie szkody właściciele pojazdu łączyła z pozwanym umowa dobrowolnego ubezpieczenia AC. Przedmiotem sporu nie była zatem zasada odpowiedzialności pozwanego za przedmiotową szkodę. Osią sporu w niniejszej sprawie była jedynie wysokość dochodzonego roszczenia z tytułu odszkodowania, a konkretnie wartość stawki za rbg z tytułu prac blacharsko-lakierniczych, zasadność zastosowania odchylenia na materiałach lakierniczych oraz naliczenia kosztów z tytułu czynności dodatkowych przeprowadzonych w związku z naprawą pojazdu.

Rozważania w powyższym zakresie rozpocząć należy od przypomnienia, że poszkodowany nie jest zobowiązany do naprawy pojazdu najtańszym możliwym kosztem. Wprawdzie poszkodowany w zdarzeniu drogowym powinien współpracować z zakładem ubezpieczeń i dążyć do minimalizacji rozmiarów szkody, to jednak zasada ta nie może oznaczać ograniczenia jego uprawnień. Narzucanie poszkodowanemu gdzie i za ile ma naprawić pojazd niespornie niweczyłoby jego uprawnienie odnośnie wyboru sposobu likwidacji szkody. Poszkodowany ma bowiem prawo do tego, aby za ustaloną kwotę odszkodowania móc naprawić pojazd w wybranym warsztacie naprawczym. W niniejszej sprawie nie budziło wątpliwości, że powód naprawił przedmiotowy pojazd, z tytułu czego wystawił fakturę VAT. W fakturze tej uwzględniono stawkę za rbg na poziomie 200 zł netto, którą pozwany zakwestionował. Jeśli w ocenie pozwanego stawka ta nie miała umownego charakteru i była zawyżona, to winien on to wykazać. Obowiązkiem pozwanego, który zakwestionował wysokość szkody jest bowiem udowodnienie, że wysokość szkody, wynikająca z dowodów zaoferowanych przez powoda jest zawyżona, a przyjęta stawka za rbg w istotny sposób odbiega od stawek stosowanych na rynku. Udowodnieniu podlegają fakty, a nie ich brak. To nie powód winien udowodniać, że poniesione koszty naprawy nie są zawyżone, lecz pozwany powinien dowodzić, że jest możliwe tańsze naprawienie uszkodzonego samochodu. W przypadku, gdy jak w niniejszej sprawie, naprawa odbywa się w (...), a roszczenie dotyczy refundacji poniesionych kosztów naprawy, powinnością powoda jest udowodnienie, iż rzeczywiście poniósł koszty w określonej wysokości. Udowodnienie tego jest możliwe np. w oparciu o dokumenty (umowy, rachunki, faktury) i nie jest konieczne zasięgnięcie opinii biegłego w tej kwestii. Jak wyjaśnił Sąd Okręgowy w wyroku z dnia 5 lipca 2017 roku (III Ca 752/17, L.), dopiero gdy pomiędzy stronami procesu wywiąże się spór co do relacji poniesionych kosztów do kosztów rynkowych może być potrzebne zasięgnięcie opinii biegłego. Wówczas – zgodnie z art. 6 k.c. – ciężar dowodu spoczywa na stronie, która chce dowieść, że koszty poniesione przez poszkodowanego zostały zawyżone, zatem na pozwanym. W realiach niniejszej sprawy pozwany wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego, która to opinia wprawdzie wykazała, że stawka powoda wykracza poza poziom średnich stawek, o których mowa w § 17 ust. 3 pkt 2 OWU, niemniej jednak różnica ta jest niewielka i wynosi raptem 7 zł netto. Zupełnie niepotwierdzone są natomiast wywody pozwanego, jakoby umowna stawka wynosiła 145 zł netto – na powyższe nie tylko brak jest jakichkolwiek dowodów w sprawie, ale choćby argumentacji pozwanego, z której wynikałoby, w oparciu o jakie kryteria stawka ta została przez niego ustalona. Z opinii biegłego wynika wręcz, że stawka 145 zł netto nie tylko nie spełnia warunków „średniej stawki” w rozumieniu OWU, ale jest także niższa od najniższej stawki stosowanej przez (...) w regionie (...) w dacie dokonywania naprawy samochodu R. (ta wynosi 150 zł netto). O czym była mowa, opinia biegłego sądowego J. S. stanowi wiarygodny dowód w sprawie, wobec czego należne powodowi świadczenie należało wyliczyć przy zastosowaniu stawki za rbg w wymiarze 193 zł netto.

W ocenie Sądu powód był również uprawniony do zastosowania współczynnika odchylenia na materiałach lakierniczych na poziomie 121%. Na uzasadnienie takiego współczynnika powód przedłożył wyciągi z umów handlowych z firmami (...) (k. 39

i 40), na okoliczność stosowania przy pracach lakierniczych lakierów tych marek, oświadczenie o nie stosowaniu produktów firmy (...)/N. (k. 41), ponadto już w pozwie wskazywał, że sporny współczynnik na poziomie 121% odpowiada minimalnej różnicy pomiędzy koszykiem lakierów premium, a koszykiem, który powstał w wyniku

rozszerzenia go o lakiery S./N.. Sądowi z urzędu wiadomym jest przy tym (por. uzasadnienie w sprawie VIII C 582/20), że podstawą wprowadzenia do kosztorysu kwestionowanego odchylenia była dokonana przez powoda dogłębna analiza kosztorysów po obniżeniu cen materiałów lakierniczych w systemie A., w wyniku wprowadzenia do koszyka lakierów premium lakieru S./N. w 2017 roku. Porównano wówczas 100 kosztorysów z okresu przed i po obniżce, co w przeliczeniu dało współczynnik 21%, który wyrównuje obniżkę. Porównanie zleceń z pierwszej połowy 2016 roku (przed obniżką) i pierwszej połowy 2019 roku (po obniżce, ale z zastosowaniem współczynnika 21%) wykazało przy tym podobny stosunek materiałów zużytych przy naprawach do materiałów zafakturowanych. Dlatego też powód uznał, że zastosowanie współczynnika 21% jest właściwe i wyrównuje zastosowaną przez system A. obniżkę. Nie jest zatem tak, że powód narzuca sporny współczynnik w oderwaniu od realiów rynkowych, tj. cen materiałów lakierniczych, które stosuje przy naprawach lakierniczych. Na zasadność stosowania przez powoda spornego odchylenia zwrócił także uwagę biegły sądowy,

a opinia w tym zakresie potwierdza słuszność argumentacji strony powodowej. Istotne jest przy tym stwierdzenie biegłego, że system DAT dopuszczony przez OWU pozwanego dla wariantu materiałów lakierniczych E. P., do których zalicza się lakiery stosowane przez powoda, wylicza wartość materiałów lakierniczych na poziomie 121% względem wartości uzyskanej w systemie A.. Różnica między tymi systemami jest jednak taka, że A. uśrednia wartość rzeczonych materiałów, co prowadzi do jej zaniżenia w sytuacji, gdy serwis nie stosuje lakierów ze średniej, niższej półki cenowej, a lakiery premium. Skoro jednak poszkodowani skorzystali z serwisu powoda, do czego mieli pełne prawo, a powód zastosował materiały lakiernicze zgodne z technologią producenta pojazdu, to pomniejszanie należności z tego tytułu nie znajduje żadnego uzasadnienia.

Zdaniem Sądu powód zasadnie naliczył także koszty związane z obsługą szkody. Na uzasadnienie swojego stanowiska powód przedłożył komunikat nr 1 Ogólnopolskiej Motoryzacyjnej Rady (...) z dnia 12 czerwca 2018 roku, który w odniesieniu do w/w czynności zawiera stosowne rekomendacje. Wyjaśnienia wymaga w tym miejscu, że naliczone przez powoda koszty uwzględniają wyłącznie wartość rbg w odniesieniu do konkretnej czynności, która to wartość nie została dowolnie ustalona, a wynika z przywołanych rekomendacji. Wprawdzie racje ma pozwany wywodząc, że koszt obsługi szkody nie jest wprost powiązany z technologią naprawy, to jednocześnie zdaje się jednak nie zauważać, że czynność ta wiąże się z określonym działaniem pracownika powoda, który poświęca na to swój czas pracy. Skoro przykładowo taki pracownik poświęca 2 rbg na obsługę szkody, która to czynność – jak wyjaśnił precyzyjnie biegły – wiąże się m.in. z przygotowaniem pojazdu do oględzin, sporządzeniem kosztorysu, jego uzgodnieniem z ubezpieczycielem, co wymaga nie tylko odpowiedniego oprogramowania, ale także przeszkolonego w tym zakresie pracownika, to nie sposób uznać, że za ten czas pracy powód nie może żądać stosownej zapłaty. Powtórzenia wymaga, że powód dochodząc omawianych kosztów nie dokonuje ich wyceny przez pryzmat ustalonej przez siebie wartości prac, a wyłącznie przez pryzmat czasu poświęconego na ich wykonanie. Skoro więc powód przykładowo w odniesieniu do czynności w postaci wybudowania i wbudowania przodu nadwozia przyjmuje, że wymaga ona 2 rbg i nie jest to podważane przez ubezpieczyciela, który uwzględnia tę czynność w kwocie wypłaconego odszkodowania, to Sąd nie znajduje podstaw, aby nie uwzględnić czynności obsługi szkody, skoro także ona wymaga określonego działania pracownika powoda, które zajmuje odpowiedni czas i jest związana z szeroko pojmowanym procesem naprawy. Za uzasadnioną Sąd ocenił również czynność przeprowadzenia dezynfekcji wnętrza pojazdu, miała one bowiem niespornie związek z pandemią koronawirusa, przy czym koszt ten został pomniejszony stosownie do wyliczeń biegłego sądowego.

Niezasadny okazał się natomiast koszt jazdy próbnej, czynność ta wchodzi bowiem w zakres normalnego sprawdzenia pojazdu po naprawie, koszt utylizacji materiałów, a także koszt mycia pojazdu – wszystkie lakierowane elementy podlegały demontażowi, wobec tego mycie całego auta nie było wymagane.

Skoro więc zgodnie z opinią biegłego sądowego koszt naprawy pojazdu R. (...) o nr rej. (...) uwzględniający zastosowanie w naprawie części oryginalnych (zgodnie z wariantem serwisowym ubezpieczenia AC), współczynnik kosztu materiałów lakierniczych na poziomie +21%, koszt obsługi szkody, uzasadniony koszt dezynfekcji pojazdu (100 zł netto), a także średnią – wyliczoną zgodnie z postanowieniami OWU – stawkę za rbg w wysokości 193 zł netto, wynosi 10.817,13 zł brutto, to wysokość należnego powodowi świadczenia kształtuje się na tym samym poziomie.

Do dnia wyrokowania pozwany wypłacił na rzecz powoda kwotę 9.552,72 zł, a zatem do dopłaty pozostawała kwota 1.264,41 zł. Dalej idące żądanie, jako zawyżone, było niezasadne.

Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.264,41 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 8 września 2020 roku do dnia zapłaty, oddalając powództwo w pozostałej części. Przypomnienia wymaga, że niespełnienie świadczenia w terminie powoduje po stronie dłużnika konsekwencje przewidziane w art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie (§ 2 art. 481 k.c.). W niniejszej sprawie data wymagalności roszczenia wynikała z wystawionej przez powoda faktury VAT.

O kosztach procesu rozstrzygnięto w oparciu o art. 98 k.p.c. zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 883,59 zł stanowiącą różnicę pomiędzy kosztami faktycznie poniesionymi a kosztami, które strona powodowa powinna ponieść (powód wygrał spór w 70% ponosząc koszty w wysokości 1.917 zł – 200 zł opłaty sądowej, 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, 900 zł wynagrodzenia pełnomocnika, 800 zł wykorzystanej zaliczki, natomiast pozwany w wysokości 1.527,70 zł – 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, 900 zł wynagrodzenia pełnomocnika, 610,70 zł wykorzystanej zaliczki). Ponadto Sąd nakazał zwrócić pozwanemu ze Skarbu Państwa kwotę 189,30 zł tytułem niewykorzystanej części zaliczki.

Z tych względów, orzeczono jak w sentencji.